

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

01008, Київ, вул. М. Грушевського, 5

№ 794/2016

«29» 07 2016 р.

Першому віце-прем'єр-міністру -
Міністру економічного розвитку і
торгівлі України

Кубіву С. І.

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 12/2

Шановний Степане Івановичу!

Мені, як народному депутату України, стало відомо, що Міністерством економічного розвитку і торгівлі України на виконання частини п'ятої статті 7 Закону України "Про державне оборонне замовлення" готується проект Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку формування ціни на продукцію, роботи, послуги оборонного призначення у разі, якщо відбір виконавців з постачання (закупівлі) такої продукції, робіт, послуг здійснюється без застосування конкурентних процедур».

Разом з тим, Міністерство оборони України висловило та наполягає на ряді змін до вказаного документу, які не корелюються з його основною метою та викликають сумніви з огляду на наступне:

1. Одним із загальних принципів господарювання в Україні є вільний рух капіталів, товарів та послуг на території України та обмеження державного регулювання економічних процесів у зв'язку з необхідністю забезпечення соціальної спрямованості економіки, добросовісної конкуренції у підприємстві, екологічного захисту населення, захисту прав споживачів та безпеки суспільства і держави (стаття 6 ГК України).

Закон України «Про ціни і ціноутворення» визначає, що державна цінова політика є складовою частиною державної економічної та соціальної політики і спрямована на забезпечення, зокрема, розвитку національної економіки та підприємницької діяльності, розширення сфери застосування вільних цін (стаття 4 Закону). Вказаний Закон навіть для державних регульованих цін визначає критерій економічної обґрунтованості, яка полягає в тому, що **така ціна має забезпечувати відповідність ціни на товар витратам на його виробництво, продаж (реалізацію) та прибуток від його продажу (реалізації)**. Очевидно, що вільні ціни повинні ґрунтуватися на таких же засадах.

Обмеження щодо визначення ціни на продукцію, роботи, послуги оборонного призначення, запропоноване Міністерством оборони України, призводитиме до виникнення збитків у підприємств оборонно-промислового

комплексу (наприклад, решта додаткової заробітної плати, яка не ввійде в ціну товару (понад запропоновані 30 %), повинна буде погашатися підприємствами за рахунок інших джерел та відноситися до збитку; те ж саме стосується обмеженого відсотку загальновиробничих витрат, адже у підприємства, наприклад, 90 % виробничих ресурсів може бути задіяно на виконання державного оборонного замовлення), а отже, не сприятиме розвитку національної економіки та підприємницької діяльності.

Крім того не зрозуміло, за якими правовими нормами чи економічними показниками Міністерством оборони визначався той чи інший відсотковий коефіцієнт, відсутнє будь-яке його обґрунтування.

2. Додаткову заробітну плату не можливо обмежувати процентним відношенням. Це не узгоджується з вимогами законодавства у сфері оплати праці.

Стаття 94 КЗпП визначає, що заробітна плата - це винагорода, обчислена, як правило, у грошовому виразі, яку власник або уповноважений ним орган виплачує працівникові за виконану ним роботу. Розмір заробітної плати залежить від складності та умов виконуваної роботи, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства, установи, організації **і максимальним розміром не обмежується.**

Стаття 97 КЗпП визначає, що оплата праці працівників здійснюється за погодинною, відрядною або іншими системами оплати праці. Частина друга цієї норми встановлює, що оплата може провадитися за результатами індивідуальних і колективних робіт. Форми і системи оплати праці, норми праці, розцінки, тарифні сітки, ставки, схеми посадових окладів, умови запровадження та розміри надбавок, доплат, премій, винагород та інших заохочувальних, компенсаційних і гарантійних виплат **встановлюються підприємствами, установами, організаціями самостійно у колективному договорі** з дотриманням норм і гарантій, передбачених законодавством, генеральною та галузевими (регіональними) угодами. Якщо колективний договір на підприємстві, в установі, організації не укладено, власник або уповноважений ним орган зобов'язаний погодити ці питання з виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником), що представляє інтереси більшості працівників, а у разі його відсутності - з іншим уповноваженим на представництво трудовим колективом органом. Частина третя вказаної норми передбачає, що конкретні розміри тарифних ставок (окладів) і відрядних розцінок робітникам, посадових окладів службовцям, а також надбавок, доплат, премій і винагород встановлюються власником або уповноваженим ним органом з урахуванням вимог, передбачених частиною другою цієї статті. Власник або уповноважений ним орган чи фізична особа **не має права в односторонньому порядку приймати рішення з питань оплати праці, що погіршують умови, встановлені законодавством, угодами, колективними договорами** (частина четверта статті 97 КЗпП).

Аналогічні вимоги містяться в статтях 21, 22 Закону України «Про оплату праці».

При цьому законодавством встановлені гарантії для працівників при певного роду роботах у вигляді додаткових доплат:

- на важких роботах, на роботах із шкідливими і небезпечними умовами праці, на роботах з особливими природними географічними і геологічними умовами та умовами підвищеного ризику для здоров'я **встановлюється підвищена оплата праці** (стаття 100 КЗпП, стаття 12 Закону України «Про оплату праці»).

- оплата роботи в надурочний час: за погодинною системою оплати праці робота в надурочний час оплачується в подвійному розмірі годинної ставки; за відрядною системою оплати праці за роботу в надурочний час виплачується доплата у розмірі 100 відсотків тарифної ставки працівника відповідної кваліфікації, оплата праці якого здійснюється за погодинною системою, - за всі відпрацьовані надурочні години (стаття 106 КЗпП, стаття 12 Закону України «Про оплату праці»);

- за трудові успіхи та винахідливість (стаття 2 Закону України «Про оплату праці») тощо.

Таким чином не зрозуміло, які правові підстави обмеження додаткової заробітної плати при визначенні ціни продукції, робіт, послуг.

З огляду на вищевикладене, керуючись статтею 16 Закону України «Про статус народного депутата України», -

ПРОШУ:

при опрацюванні зауважень Міністерства оборони України до проекту Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку формування ціни на продукцію, роботи, послуги оборонного призначення у разі, якщо відбір виконавців з постачання (закупівлі) такої продукції, робіт, послуг здійснюється без застосування конкурентних процедур» врахувати зазначене вище.

Про розгляд мого звернення, а також про вжиті заходи прошу повідомити мене у строк та у порядку, встановленому статтею 16 Закону України «Про статус народного депутата України».

З повагою,

народний депутат України

ВІННИК І.Ю.